

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد عزیز: ۱. استاد اینکه حادثه ای برای ما رخ نمی دهد مگر اینکه قبل از آفرینش زمین ثبت بوده در علم الهی، چگونه است؟ آیا چون ما انجام می دهیم در علم الهی بوده چون خداوند عادل است پس جبر اینجا معنا نمی دهد آیا خداوند می دانسته که مثلا من فلان خطا را در فلان زمان و مکان انجام می دهم؟ آیا علم به شخصیت من داشته و عمل من را می دانسته؟ لطفا کمی توضیح دهید. ۲. استاد وقتی من خواب می بینم من همین اخلاقیات و ملکات زمان بیداری را هم در خواب دارم این درست، اما دو سوال یکی اینکه آن رفتارها که در خواب از من سر می زند در حالیکه جزو اخلاقیات و ملکات بیداری من نبوده مثلا من در بیداری از چیزی می ترسم که در خواب نمی ترسم یا بالعکس اینها چگونه رفتارهایست؟ کتابهای معرفت نفس و خویشتن پنهان و نفس و حشر و ... را هم خوانده ام دوم اینکه نفس من در خواب بدنی برای خود می سازد آیا محیطی هم که در خواب در آنجا هستیم نفس ما می سازد؟ چون به فراخور خوابمان است؟ حال در کتابی می خواندم که انسان کلا چیزی خارج از حیطه نفس ناطقه خود ادراک نمی کند و این ادراکات همه جزو رزق انسان است اگر اینطور است خواهشا توضیح کوچکی درباره ی رابطه رزق عقلی و رزق مادی دهید، یعنی مثلا الان این خونه و اتاقی که من در آن ساکن هستم اول جزو حیطه ی ادراکی من است و رزق ادراکی و بعد رزق مادی؟ ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- موضوع اراده و اختیار را در جزوه ی «جبر و اختیار» که بر روی سایت هست، دنبال کنید ۲- اگر روح انسان در خواب نتواند به عالم مثال منفصل سیر کند، بیشتر مشغول خطورات روزمره اش می شود و همان ها را در درون خود می سازد ۳- این طور نیست که انسان چیزی بیرون نفس خود را ادراک نکند، مگر آن که روحش گرفتار روزمره گی هایش باشد، وگرنه اگر قلب و روح او پاک و مطهر باشد، آن چنان با عالم مثال منفصل مرتبط می شود که صورت های غیر قابل تصویری را می یابد. موفق باشید